

цього безстрашного борця за волю і долю українського народу.

В церкві було відправлено Заупокійну Службу Божу і Панахиду. На Богослуження прибули не лише українці з Редінгу, а й з ближчих і далеких околиць його. Гарно співав місцевий церковний хор. Отець Сильвестр сказав слово, пригадуючи життя і діяльність покійного Головного Отамана, який вперто провадив боротьбу за визволення свого пригнобленого народу і як правдивий християнин завжди поєднував віру з християнським терпінням за правду.

Присутній

ВІДЗНАЧЕННЯ 150-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ Т. Г. ШЕВЧЕНКА

Українська громада в Редінгу урочисто відзначила 150-річчя з дня народження Великого Українського Поета Тараса Григоровича Шевченка. Уранці в англіканській церкві Ст. Мері

була відправлена Заупокійна Служба Божа і Панахида за спокій душі Т. Г. Шевченка. Богослуження відправляв Настоятель Парафії о. Сильвестр Богатерець при гарному співі церковного хору під диригуванням п. В. Сарчука. Велика англіканська церква була заповнена не лише віруючими православними українцями з Редінгу, але також прибулими з околиць міст і українцями католиками. Були також і англійці. В кінці Богослуження о. Сильвестр Богатерець виголосив патріотичну проповідь, пригадавши діяльність Великого Сина України Т. Г. Шевченка, його страждання за волю і визволення України з під московської деспотії. Співом «Вічна пам'ять» спочилому Т. Г. Шевченку і Молитвою за Україну закінчилися Богослуження.

Після Богослужень в залі Ст. Льюренс Голл відбулася Академія пам'яті Т. Г. Шевченка і 150-річчя з дня його народження.

М. В.

УСТАНОВЧІ ЗБОРИ БРАТСТВА СВ. СИМОНА В ПАРИЖІ

(Доповідь п. Плевако, виголошена 9-го травня 1964 р.)

Всечесні Отці, Високоповажані Пані й Панове!

Повідомлення про установчі збори Братства св. Симона при УАПЦ у Франції, мабуть, викликало в кожного непоінформованого про перебіг справи питання, чи доцільно засновувати ще одну організацію на терені Парижу, де їх є вже й без того забагато, а зокрема, якщо ходять про релігійне життя православної громади. Православна парафія УАПЦ, очолена парафіяльною радою, була покликана до організування всіх його виявів. Тому передовсім вияснимо причини, які привели організаторів Братства св. Симона до створення цієї організації.

Ініціатива створення Братства св. Симона походить від Комітету будови Храму св. Симона в Парижі. Комітет уже довгий час носився з думкою поробити заходи в справі признання Комітетові права «Ютіліте Пюблік», себто права одержувати записи по заповітах і даровизни старших бездітних українців, що хотіли б зберегти своє майно для української справи з найменшими витратами (майно без заповітів і за відсутністю родичів — переходить у власність держави, де ми живемо).

Такі заходи були пороблені в кінці минулого року за посередництва адвоката Комітету перед префектурою Сени. У відповідь на наше прохання

префектура відповіла, що поставлена нами мета може бути досягнена, якщо Будівельний комітет може бути підтягнений під категорію організацій плекання релігійного культу («організаціон кюльтюель»), що так само, як і організації «Д'ютіліте Пюблік» мають право одержання записів і даровизни.

Однак, при розгляді статуту Будівельного комітету в відповідному органі префектури поліції, виявилось, що Будівельний комітет до категорії культових організацій не може бути зачислений, як не може нею бути і православна парафія УАПЦ. І так префектура сама порадила, що найпростішою розв'язкою є створення нової організації, статут котрої базувався б на типовому статуті культових організацій. Це й привело управу Будівельного к-ту до опрацювання і подання на затвердження статуту нового товариства до префектури.

Це затвердження є сьогодні dokonаним фактом, і від рішення сьогоднішніх установчих зборів залежить, щоб ця установа почала легально функціонувати.

Застановляючись над тим, яку форму і назву надати новій організації, ініціатори однодушно вирішили назвати її Братством св. Симона, бож братство є традиційною українською формою організації світських людей для

релігійних потреб. Братства звичайно дбали за свої храми та їх обслуговування, влаштовували громадські Богослуження, місцеві церковні урочистості, братські сбіди, допомагали бідним і хворим братчикам, а в багатьох випадках і будували храми, засновували школи, видавали богослужбові та інші книжки релігійного змісту. В обставинах боротьби з польським релігійним і урядовим тиском Братства ставали нераз bastiонами боротьби за православу віру й українську державу.

Найбільше знані зі своєї всесторонньої діяльності були — Львівське братство при церкві Успіння Богородиці, що перше заснувало свою школу й видавало багато релігійних книг, а також Київське братство при Богоявленському монастирі, що його школа була об'єднана в 1632 році зі школою при Києво-Печерському монастирі, перетворилася на Києво-Могилянську Академію.

Звичайно, ми не маємо амбіцій, щоб наше Братство св. Симона у Франції розвинуло таку жваву й поважну діяльність. Навпаки, ми думаємо, що в обставинах кількісного зменшення української православної громади у Франції його діяльність може бути лише скромною.

Слід одначе підкреслити, що воно не може й не буде конкурувати з існуючими організаціями. Його першим завданням, як було сказано у вступі, є дати можливість людям, що хотіли б записати чи подарувати своє майно для церкви, або на якусь іншу українську національну справу, могли б це зробити в законний спосіб і з найменшими витратами.

У випадку купівлі храму в Парижі буде доцільним купити його власне на ім'я Братства — з мотивів чисто фінансового характеру: Братство, як визнана культова організація платитиме від транзакції, приблизно, 4%, тоді ко-

ли інші організації і приватні особи платять близько 16%.

Є ще одна громадська справа в Парижі досить занедбана. Ми не маємо спільного українського цвинтаря. Власний цвинтар нам не під силу, бо терен дуже дорогий. Але ніхто нам не забороняє ховати наших померлих по можливості на одному цвинтарі. Це значно улегшило б догляд за осиротілими українськими могилами. З паризьких цвинтарів не треба брати ні Пер Ляшез, ні Монпарнас, ні якийсь інший цвинтар, що знаходиться в Парижі, там де два метри землі, які нам потрібні, задорогі. А немп фюнебр, як тільки узнають, що ми ховаємо когось на одному з цих цвинтарів — страшенно піднімають ціни на сервіс і всі аксесуари похорон. Треба ховати наших людей поза Парижем і тільки на одному цвинтарі. Будівельний комітет має в цій справі досвід. Маємо кілька могил, за якими доглядаємо на цвинтарі Тінаіс — біля Орлі. З порт Італі їдється омнібусом 15 хвилин. Омнібус відходить кожних 10 хвилин. Цвинтар великий, добре втримуваний. Чиновники приємні.

Діяльність Братства може розвиватися лише в тісному порозумінні з парафіальною радою, що може бути легко досягнене через присутність членів парафіальної ради УАПЦ в Парижі в управі Братства. Також очевидно, що діяльність Братства повинна відбуватися в повній згоді з церковною ієрархією.

Зазначаємо, що згідно з урядовими вимогами, культова організація повинна начисляти в своєму складі щонайменше 25 осіб, а її управа повинна мати в своєму складі служителя культу, до якої він входить як перший заступник голови управи. Ми сподіваємося, що збори зрозуміють після цього, що заснування Братства св. Симона відповідає дійсній потребі й усі присутні, а також і неприсутні сьогодні православні українці стануть його членами.

ГАРНІ ПІДСУМКИ ТРЬОХ РОКІВ ПРАЦІ

24 квітня ц. р., відбулися в Парижі Загальні Збори Комітету по будові Храму Св. Симона. Збори перевибрали на чергову каденцію попередню Управу, дібравши до її складу інж. Юрія Коваленка. Таким чином сьогоднішня Управа Комітету має такий склад: П. Плевако, інж. М. Маслов, інж. А. Жуковський, інж. В. Михальчук, інж. Ю. Коваленко, інж. А. Кобилко.

Ревізійна Комісія: Ю. Бацуца, ред. М. Ковальський, М. Грушецький. О. Штуль, тобто — в попередньому складі.

Не будемо дивуватися перевибором, коли приглянемося ближче до вислідів праці Комітету за поверх три роки, точніше — від 1 червня 1960 р. до 31 грудня 1963 року.

На 1. 6. 1960 р. по боці активів Ревізійна Комісія ствердила:

Банкське кнто	342,01 фр.
Поштове кнто	16.173,08 "
Цінності в сейфі	61.052,10 "
В інших банках	57.703,33 "

Разом 135.270,52 фр.

По боці пасивів:

Фундатори	118.227,75 фр.
Переходові суми	17.042,77 фр.

В звітному періоді поступило пожертв на будову Храму Св. Симона в Парижі на суму 59.463,62 фр., в чому відсотків від попередньо зібраних капіталів 9.591,52. За цей час адміністративні видатки виносили лише 3.101,00 фр. І то ця сума складається з оплати сейфу — 87,44 фр. річно та оплати постійного адвоката 500 фр. річно.

Ревізійна Комісія з признанням ствердила, що значну частину зібраних пожертв складають впливи за книгу проф. Миколи Плевака, яку своїм коштом видав Голова Комітету, п. Петро Плевако і подарував її Комітетові. Громадянство виявило зацікавлення і книгсю знищеного червоними москалями літературознавця, і справою посилення фондів Комітету.

На 31 грудня 1963 р. білянс Комітету по сторні активів виказував:

Банкське кнто	6.155,35 фр.
Поштове кнто	5.021,07 "
Цінності в сейфі	166.052,10 "

Разом: 177.228,53 фр.

По боці пасивів:

Фундатори	175.852,08 фр.
Переходові суми	1.274,22 "
Кольпостери	101,25 "

У одному з лондонських банків, за повідомленням о. Протопресв. С. Молчанівського, на Конті Комітету є — 224.13.04 фунтів та в німецькому банку в Карльсруе — 3.359,69 н.м.

Нічого дивного, що Ревізійна Комісія поставила внесок про уділення абсолютсрії уступаючій Управі, висловила подяку, а присутні вирішили переобрати її в повному складі.

Придбані капітали Комітету належно забезпечені від девальюації, бо вложені в золсто або в вартісних паперах. Напевно наш загаль цікавиться, як саме забезпечені капітали Комітету, тому подаємо інвентар сейфу Комітету, переведений напередодні Зборів Ревізійною Комісією.

1) 850 золотих »Наполеонів«, яких покупна вартість виносить 29.827,10 фр.;

2) 5 облігацій А. Піне, забезпечених окремсю гарантією держави з червня 1958 р. на суму 5.000,00 фр.;

3) 150 облігацій Креді Насіональ (6% з 1959 р.) номінальна вартість яких 15.000,00 фр.;

4) 575 облігацій Креді Насіональ (5% з 1960 р.) на загальну суму номінальної вартості 115.000,00 фр.;

5) Бон позики »Українського Слова» на 50,00 дол. — 225,00 фр.;

6) 220 ам. долярів вартості 990,00 фр.;

7) срібні монети вартості 10,00 фр.

Разом це дає забезпечену суму — 166.052,10 фр.

У сейфі Комітету зберігається цілий ряд цінних речей, вартість яких не устансвлена точно, але які являють значну суму в випадку потреби їх реалізувати. Деякі з них призначені як цінності майбутнього Храму.

1. Золотий годинник сл. п. Митрополита Полікарпа; 2. золотий хрестик п. Швидкого; 3. по-мистецьки вишитий рушник для Св. Престолу майбутнього Храму, роботи сл. п. Олени Тимченко з Австралії; 4. мистецьки вишита доріжка на Св. Престол роботи пані Ольги Загородної з Клівленду і її ж роботи — три епітрахілі, розшиті золотом і сріблом, вишита ікона Матері Божої та рушник до неї; 5. дерев'яна тарілка та різьблений хрест роботи п-ва Борсвиків з Н. Ульму в Німеччині; 6. кусник цеглинки з внутрішньої стіни Св. Софії у Києві, дарунок проф. І. Рєзгана; 7. ще не продані мистецькі вишивки сл. п. Олени Тимченко; 8. картина з красвидом Дніпра, пожертва п. Григорія Тимченка з Австралії; 9. ікона Матері Божої, вивезена з Києво-Печерської Лаври, дар п. Ір. Тимченка; 10. кусник золота 14 каратів, дар п. Гр. Тимченка; 11. платиновий хрест з діамантами й рубінами, дар сл. п. Є. Прєксвич; 12. срібні монети, дар п. Гаврилка; 13. золота парча на ризи, дар пані Євдскії Гелла з Лашін, Канада. Дарунок зроблений в пам'ять її Мами, сл. п. Оксани, якої пам'ять поминатиметься в нашому храмі на вічні часи.

Треба ствердити, що праця Комітету продовжується з успіхом і приємно завважити, що громадянство не забуло зусиль паризької громади вшанувати пам'ять Геловного Отамана, побудовою Храму Св. Симона в Парижі. Нехай же ці зусилля продовжуються! Членам Комітету слід висловити щире признання за труд та побажати дальших успіхів у цьому корисному та загальнонаціональному ділі.